

Club Renault de Finlande r.y.

Renaultist

1/2009

Gordinit jäällä • Saimaata ympäri • Yyteri

UUDET RENAULT-LIIKKEET HELSINGISSÄ JA ESPOOSSA

www.renault.fi

Renaultille on avattu kaksi uutta henkilö- ja hyötyajoneuvojen jälleenmyynti ja huoltopistettä pääkaupunkiseudulle, toinen Helsinkiin Herttoniemeeseen ja toinen Espoon Suomenojalle. Olet lämpimästi tervetullut tutustumaan MEautoon sekä Renaultin uusiin malleihin.

MEauto

HELSINKI HERTTONIEMI
LAIVALAHDENKATU 8
PUH. 0207 997 200*
MA-PE 8-19, LA 10-15

ESPOO SUOMENOJA
KUITINMÄENTIE 30
PUH. 0207 997 300*
MA-PE 8-19, LA 10-15

*KIINT. VERKOSTA 8,21 SNT/PUH + 0,0 SNT/MIN
MAKAPUHI 0,21 SNT/PUH + 14,0 SNT/MIN
www.meauto.fi

Onko Sinulla ongelmia autosi kanssa?

Silloin kannattaa ottaa yhteyttä
Turun seudun arvostetuimpaan

Renault-korjaamoon!

Renault huolto- ja korjauspalveluja.
Autocom-vikakooditestilaite. Rengastyöt ja renkaat.

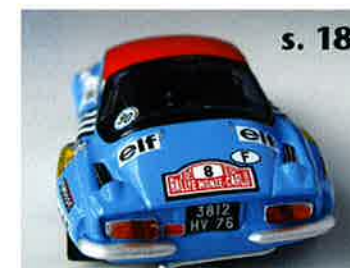
TURUN KUNTOTESTI JA KORJAUS OY

Avoinna 8-16.30
Pitkämäenkatu 15, 20250 TURKU
Puh. (02) 239 1361

S i s ä l t ö

1 / 2 0 0 9

- 4 ... Yteri 2008
- 8 ... 18. Pohjoismainen kokoontuminen
- 12 ... Jääratapäivät Ranualla
- 18 ... 1/43 Alpine pienoismalleja
- 22 ... Paul Ricard
- 23 ... Toivan Turinat
- 24 ... Viva Grand Sport 1937
- 26 ... Rellulla Saimaata kiertämässä
- 31 ... Yhteystietoja

s. 18

s. 24

s. 27

s. 12

s. 4

Hyvää kevättä kaikille Renaulttisteille

Hyvää kevättä kaikille Renaulttisteille. Talvi on jälleen tahtumassa kevääksi. Muutaman lauhkean vuoden jälkeen olemme saaneet nauttia lumisista olosuhteista myös Etelä-Suomessa. Valoisuuden kasvaessa meidän innokkaiden autoharrastajien tunnelma nousee kovaa vauhtia. Odotellessamme tulevia autotapahtumia, viimeistelytyöt talleissa kiihtyvät.

Tämä vuosi on kerhomme 25-vuotis juhlayösi. Tämän tuommekin esille eri tapahtumissa alkaen Lahden Classic Motorshow:sta 2.-3.05.2009. Sinne kerätään kuvia kesätaapahtumista matkan varrelta Peisalon Jorman johdolla. Jokainen "Kesän Kaunein" pääsee esittämään myös muille kerhoille.

Meidän vuoromme on järjestää Ranskalainen visiitti 23.5.2009. Se tullaan pitämään Kangasalla Mobiliassa, jonka järjestelyistä vastaa Leppäsen Juha. Juha kertoikin, että vastaanotto oli positiivinen Mobiliassa.

Päätapauhtumamme on tänä vuonna Hattulan Tyrvännössä 17.-19.2009, Hämeenlinnan pohjoispuolella noin 20 km. Puitteet järjestää meidän Kesäpäivät näin juhlayötenä ovat erinomaiset. Majoittuminen on suurimmaksi osaksi hotellihuoneissa, mutta perinteisiä asuntoauto/vaunupaikkoja sekä telttapajikkoja myös löytyy. Sijainti on aivan järven rannalla, ja paikka suorastaan kutsuu iloisia Renaulttisteja. Nettisivuillemme tulee ilmoittautumishjeet hintoineen.

Autokaupan haasteista huolimatta Renault Nordic on uutena Renaultien maahantuoja-
na rakentanut toimintaansa uuteen nousuun. Tästä yhtenä esimerkkinä on uuden jälleen-
myyntiverkon rakentaminen ME-auton kanssa, jonka joukkueesta löytyy vahvaa Renault
taustaa. Onnea matkaan!

Mukavaa kevään alkua ja tapahtumissa nähdään!

Jarmo

Puheenjohtajalta

Renautist
Numero 1/2009

Club
Renault de Finlande ry:n
kerholehti

Toimittanut:
Wellu

Aineiston kokoaminen:

Jone Peisalo
Juha Moisio

Avustajat:

Jone Peisalo
Jorma Peisalo
Ani Kankare
Kim Holm
Kari Kittu
Mikko Rousku
Hannele Paukama
Miikka Sonkki
Onni Hakulinen
Jukka Suvisalmi
Timo Toiva
Pentti Pihlaja-Kuhna

Kesän kauneimman tittelin sai Tonterin Ekin kaunlin keltainen, silmiä hivelevä 4CV, hyvänä kakkosena kokoontumisen toinen 4CV, jonka omistaja on Sami Luoto. Kolmas sija jaettiin Herralan Tonin 8:n ja Röyskön Mikan Alpine 310:n kesken. Kaunis rivi olivat.

Yyteri 2008

24. Grand Tour de Renault

Tämän vuoden tapaamisten kohokohta eli kerhon kesäpäivät Porissa ja Yyterissä osuivat varmaan-kin ainoaan todelliseen helleviikonloppuun koko kesänä. Sää todella suosi meitä, joskin pääsääntöisesti olemme kokoontuneet aurinkoisissa merkeissä vuosittain. Mukavaa, että paikalla oli taas runsas joukko Renault-ystäviä koolla!

Yyterin upea luonto antoi siis parastaan, joskin itse leirintäalue oli hienoinen pettymys. Onneksi me osaamme viettää yhdessä laatuaikaa, vaikka ihan kaikki ei priimasti olisikaan. Väki oli alueella melkoisesti hajallaan, mutta järjestysvuorossa olevat porilaiset olivat hienosti saaneet järjestymään yhteisen kokoontumispaikan, Olokolon terassin, jossa pääosa ohjelmasta tapahtui.

Perjantaina meillä oli elävää musiikkia säestämässä yhteistä iltaa ja jotkut uskalsivat jopa tanssahtaa. Mutta kyllä meillä kaikilla oli niin mukavaa...

Harmittavan moni oli tänä vuonna jättänyt "vanhuksen" kotiin ja tullut käyttöautollaan, eli uudem-paa kalustoa oli mukana normaalia enemmän.

Onneksi kauniita yksilöitä oli kuitenkin mukana ja peräti kaksi 4CV:tä loisti läsnäolollaan. Kaunottaria oli toki monta, mutta osa hieman piilossa mökkien pihassa.

Lauantaina oli perinteinen rompetori ja sen jäl-keen kiertojelu, joka päättyi ruokailuun paikallisen pitopalvelun tiloissa. Ruokapuoli järjestelyissä oli

Renaultist

Keltainen 4CV oli ahkeran kiinnostuksen kohteena.

Sivuvaunullinen

Hannele, Jukka ja Riitta.

Hätä pääsi yllättämään.

upeata, eväät sai kuljettaa syömättöminä takaisin kotiin. Illemmalla kokoonnuttiin taas yhteen ja Kerho sai kunniajäsenen numero 6, kun 10 vuotta puheenjohtajana toiminut Hannele Paukama sai kunnian tulla kutsutuksi tähän "suurmiesten" joukkoon.

Sunnuntaina oli ensin mahtavat arpajaiset upeine palkintoineen. Sunnuntaina sitten saatiin lopulta myös isompi osa ihanista Renaulteistamme esille kaikkien ihailtavaksi.

Kesän kauneimman tittelin sai Tonterin Ekin kauniin keltainen, silmiä hivelevä 4CV, hyvänä kakosena kokoon tumisen toinen 4CV, jonka omistaja on Sami Luoto. Kolmas sija jaettiin Herralan Tonin 8:n ja Röyskön Mikan Alpine 310:n kesken. Kaunis rivi olivat.

Kivaa oli taas niin kauan kuin sitä kesti, mutta onneksi on ensi kesä, jota voi odottaa. Kiitokset suuret tämän vuoden järjestäjille ja kaikille sponsoreillemme!

Ja te kaikki ystävät, tapaamisiin siis ensi kesänä!

T: Jone

Ja laji oli...?

Yön hämyssä tehtiin sitten monenmoista...

Väkijoukkoa autojen keskellä.

1.10.2008
ONNITELUT 110-VUOTIAALLE RENAULTILLE!

Jean Nicoulet

KUVISSA:

LOUIS RENAULT (1877-1944)

RENAULT 4 CV (kuva 22.3.1959) OLI ENSIMMÄINEN RANSKALAINEN AUTO, JOTA VALMISTETTIIN YLI MILJOONA KAPPALETTA (1:105 547 KPL) VUOSINA 1946-1964.

RENAULT DAUPHINE MAINOS ON JULKAISTU VIRKOSANOMIEN NUMEROSSA 44 / 30.10.1959.

Texti ja kuvat:
Jone Peisalo

Ja taas koitti se aika vuodesta jolloin pitää pakata auto ja suunnata se kohti pohjoismaista kokoon-
tumista. Tänä vuonna siis suunta kohti Norjaa
ja Jessheimiä (harmittavaa taas, koska Suomen
kokoon-tuminen on samana viikonloppuna; mutta
eihän sitä pohjoismaiden kokoon-tumis putkea viitsi
vielä katkaista ja eihän Isa näe Roksua suomessa).
Joten Alpinen suuret tavaratilat täyteen matkata-

varaa ja autoon sisälle neljä ihmistä. Sitten nokka
kohti Turun satamaa.

Sataman laivajonossa edellämme oli pari Triumph
harrastajaa, jotka olivat matkalla omaan kokoon-
tumiseensa jonnekin päin Ruotsia. Siinä laivaa odotel-
lessa sitten ihmeteltiin toistemme autoja.

Tukholmasta Jessheimiin olikin oikein kiva autoilu
sää, lämmintä piisasi n. 30 C ja kuivaa paitsi Alpinen
sisällä. Tulipa jopa hetken kaivattua Safranen ilmas-
tointia tai edes ohjaustehostinta.

Kokoon-tumispaikalle löydettyämme ja ilmoit-
tautumaan mennessä väki katseli kun kaikki neljä
könysimme jalat kankeina ja paita märkänä ulos
autosta ja kyselivät tulitteko kaikki tuolla tosiaan
Suomesta.

Tulihan se perinteinen Norjan kokoon-tumis-sää-
kin, eli vettä taivaalta, mutta onneksi vain muutama
iso pisara ja sen jälkeen sama helle jatkui.

Sitten saatiin huoneet ja purettua tavarat sinne.
Viileet "sanakirjat" mukaan ja tervehtimään tuttuja,
sekä katselemaan hienoja relluja. Siinä illan mittaan
aukeni jo perinteeksi tullut PUB Goelette ja sen
antimia piti tietysti päästä maistelemaan. Isallakin
tuntui olevan Goeletteen asiaa tiuhaan; oliko limu
niin hyvää vai olisiko pubin myyjällä ollut asiaan
jotain vaikutusta, sillä myyjänä toimi Roksus.

Lauantaina lähdettiin kiertäjäkierrokselle, joka oli toteu-
tettu road-book versiona, jonka kääntö paikkana
oli Fetsund ja siellä museona toimiva vanha saha

(jostain 1700-luvulta). Siellä saimme välipalaksi
hod dogeja, joissa oli sisällä jotain kalaa muistutta-
vaa täytettä (paikallista herkkua kuulemma). Sieltä
palasimme koululle jossa majoitukset olivat.

Aika pian alkoikin perinteinen maaottelu Suomi,
Ruotsi, Norja, Tanska ja Hollanti vahvistettuna Roksulla.
Suomen joukkueen kokoonpanosta ei ollut epäselvää,
koska olimme kokoon-tumisessa ainoat suomalaiset.

Ensimmäisenä lajina oli kroketti pallon lyöminen portin läpi. Toisena lajina renkaanheitto, mutta renkaina toimivat eri rellujen ilmanputsarit. Sitten seurasi tulppien vaihto irtokanteen, se oli meidän naisvoittoisen joukkueen suosikki laji, Sina kyseli että miten päin ne tulee sinne ja pitääkö niitä pyörittää. Viimeisenä lajina oli renkaan irroitus hevosenkengistä (katso kuva).

Taisipa maajoukkue kisan voitto lipsahtaa Ruotsalaisille.

Rankkojen kisojen jälkeen päästiinkin aika pian nauttimaan ruuasta. Sitten olikin vuorossa jo palkintojenjako, joita jaettiin lähes kaikille.

Kesän kauneimmaksi äänestettiin Tommy'n 4CV, joka olikin todella upeassa kunnossa ja työtä sen eteen tehty.

Ilta jatkui aika rauhallisissa merkeissä, olihan seuraava päivä kotiin lähdön aika.

Aamulla käväisimme pika-aamiaisella ja taas tavarat, sekä lisäksi tulleet palkinnot, tilavaan Alpineen. Suunta kohti Tukholmaa turhia pysähdyksiä vältellen, että keritään laivaan.

Laivalle päästyämme olikin kaikki aika väsyneitä viikonlopusta, mutta silti jo haaveiltiin ensivuoden Tanskan kokoontumisesta ja mietittiin, että sinne vähän isommalla autolla ja tietysti kun ollaan noin lähellä Saksaa niin Cittiin.

Kiitokset Norjan järjestäjille!!

2. G-Forum.net jäätatapäivät 23.-25.01 Ranualla

Kuvat ja teksti: Jukka Suvisalmi

1. G-forumin nuoriso osasto (ikänsä puolesta) Jere ja Niko Kalliokosket. Jere on jo useana vuonna ollut mukana ajamassa isänsä Mika Kalliokosken Gordinilla. Ja ajaa muuten lujaa.

2. Patrik Närgordin ja "väri-vikainen". Kyseessä on nopea R8 S Vaasasta. Patrik ja isänsä Göran ovat aina mukana kun ajetaan Relluilla kovaa.

3. Jere ja Niko lähdössä radalle näyttämään Mikalle ja Vesalle (poikien isät) ajamisen mallia. Ajoivatkohan isät poikien mielestä hiljaa.

4. Ex. Kerola Gordini. Nykyään Harri ja Roni Kalliokosken (Team Kalliokoski Brother's) upeasti entisöity, moninkertainen Suomenmestari Gordini jääradoita. Mahtavan nopea edelleen ja sisätilojen entisöinti jatkuu.

5. Vaarallista "nettistävyyttä"! Patrick Boisliveau/r8gordini.com ja allekirjoittanut/gforum.net, nettisivustojen ylläpitäjät. Ollaan "deittailtu" Ranskassa, Suomessa, Italiassa ja ties missä. Varoittava esimerkki siltä mitä netti deittailu saa aikaan ja vielä kun Renault Gordini on yhdistävänä asiana. Tämä kuva Ranualla.

23-25.01.2009 järjestettiin toiset G-Forum.net jäätatapäivät (ensimmäiset 2008). Tällä kertaa järjestäjänä toimi allekirjoittaneen lisäksi, Kivijärven Markku. Luvassa oli taas hurjaa menoa, sinisiä vauhtikoneita ja upeita ihmisiä Pohjois-Suomen henkeäsalpaavissa maisemissa.

2008 meillä oli mukana www.r8gordini.com sivujen webmaster ja hyvä ystäväni Patrick Boisliveau ja vaimonsa Nathalie, Ranskasta. Patrick ja Nathalie olivat molemmat ensikertaa Suomessa mutta ei kuulemma viimeistä kertaa. Patrick teki upean raportin sivuilleen ja lupasi tulla joskus Suomeen oman R8 Gordininsa kanssa.

Patrick ja Gordini

Kun Patrick toistuvasti väläytti hullua ajatustaan, saapua oman G:n kanssa Suomeen, niin tartuin siihen kiinni. Ilmoitin Patrickille päivänmäärät ja lupasin auttaa kaikissa mahdollisissa jutuissa, missä nyt ikinä vain pystyn. Niinpä Patrick lupasi tulla omalla G:llä SUOMEEN!

Monien värikkäiden juttujen, muutamien pettymysten ja sitten upean lopputuloksen saattelemana, Patrick lopulta saapui Renault 8 Gordinilla Suomeen 22.01.

Uskokaa täi älkää mutta Patrick ajoi koko matkan! Ei siis mitään trailereita, kuljetuksia tai mitään muuta vaan puhtaasti ajamalla! No totta kai meren yllä sentään, FINNLINESIN laivalla... Finnlines Saksan markkinointiyksikkö antoi Patrickille ekstra hinnan ja palvelun, mikä ei Suomalaista toimistoa kiinnostanut! Laivojen kapteenit, mennessä tullen, kutsuivat Patrickin omaan pöytänsä syömään, esittelivät laivansa ja kävivät tutustumassa Patrickin Gordiniin. Tosi iso kiitos molemmille kapteeneille upeasta vastaanotosta! Kapteeneista ja laivoista on juttu Patrickin kotisivuilla.

Ajoimme peräkkäin Helsingin vuosaaren satamasta, vanhaa kolmostietä pitkin, Ylöjärveä kohti. Patrickin G:ssä oli alla aivan uudet kitkarenkaat, mutta ajo näytti hiukan "huteralta". Ensimmäistä kertaa lumisilla ja jäisillä tiellä...Hiukan alkoi arveluttaa suunnittelemamme yhteinen ajomatka Gordineilla Ylöjärveltä Ranualle. Minä ATC-8:lla ja Patrick omallaan...

Ihmettelin kun Patrick ajoi koko ajan sohjon päällä? Pysäytin hänet ja neuvoin ajamaa urassa joka oli märkä mutta puhdas lumesta (suolattu). Patrick luuli uran olevan jäässä, koska se kiilti kuin jää!

Samalla Patrick kertoi huolestuneena että: "Ranskassa jos olisi näin paljon lunta tiellä, kaikki pysähtyisivät odottamaan apua, eivätkä ajaisi metriäkään!" Jep jep ja matkalla Ranualle... Nopeus jolla ajoimme kohti Ylöjärveä oli noin 70km/h joten arvasin mitä kohta tuleman pitää.

Special Tuning Harinen

Poikkesimme matkalla tapaamassa Special Tuning Harinen Oy porukkaa ja näyttämässä Patrickille kunnon virituspajaa. Seppo ja pojat esittelivät laitteitaan ja mm Hestec ruiskutusjärjestelmiään. Oli Mitsua, Protonia, Audia ym. Sitten jatkoimme matkaa kohti Ylöjärveä, 70 km/h..

Saavuimme kotini pihaan Patrick nousi autosta ja kysyi hiukan arasti: "Olisiko SE-Mäkisen autonkuljetus rekassa tilaa meidänkin Gordineille?!" Olihan siinä, joten autot vaan kyytiin ja siviiliautoni nokka kohti Ranuaa, Vimpelin kautta.

Pertti "Pepe" Flinck, pitkäaikainen ystäväni autourheiluvuosiltani tuli Tampereelta mukaamme. Pepe on tehnyt aina kaikki rekvisiittamme koskien G-jaoksen tapahtumiamme, joten oli mukava saada Pepekin mukaan tutustumaan porukkaamme.

Asko Mansikka-Aho/Vimpeli

Yövyimme(kuten 2008) Askon mökillä. Esittelimme Patrickille erästä autokokeilua, juttelimme mukavia ja tietenkin kävimme vanhanaikaisessa puulämmitteisessä saunassa. Edellisenä vuonna Patrick oli elämänsä ensimmäistä kertaa saunassa ja kokemus oli kuulemma mahtava. Nyt lisäsimme hiukan eksoottikkaa ja teimme "perinteisen kasteen" Patrick lumeen pyörimään...

Seuraavana aamuna kävimme saunassa uudestaan, joten kyllä Patrick tykkäsi toisissaan. Sitten suuntasimme auton nokan kohti erittäin mielenkiintoista paikkaa josta harva tietää ja jossa vielä harvempi on vieraillut.

MAT Kari Mäkelä tuning

Kannuksessa on Suomen eittämättä paras ja parasta laatua tekevä autojen entisöinti yritys. Kari Mäkelä on muun muassa rakentanut/entisöinyt kaikki Juha Kankkusen B-ryhmän ralliautot, Juhan omaan museoon. MAT entisöi mm Ferrareja, Maserateja, Lamborghinieneja, Lancioita, Audi Quattroja ym. MAT:llä on oma erikoisautomyymälä Monte Carllossa!

Käy tutustumassa Karin nettisivuihin niin ymmärrät paremmin. Osoite on <http://www.mat.fi>. Kävimme myös tutustumassa Karin omiin autoihin ja niiden historiaan. Teki muuten vaikutuksen meihin kaikkiin ja varsinkin Patrickiin. Kyllä täällä Härmäsäkin osataan! Kiitokset Karille ja sitten eteenpäin sanoi mummo lumessa...

Mummo lumessa ja Ranskan poika ihmettelee

Siitä tulikin mieleen eräs tapahtuma. Olimme syömässä Ylivieskan keskustassa. Patrick istui ikkuna

G-jaos lähdössä jälle.

pöydässä ja katseli hiljaisena ulos. Tovin katseltuaan hän kysyi "Onko noissa polkupyörissäkin nastarenkaat?" Mummot, Papat ja nuorisohuristelivat lumista polkupyörätietä pitkin.

"Ei ole, miten niin?" vastasin. Patrick huokaisi syvää pudistellessaan huolissaan päätään: "Ei meillä Ranskassa kukaan liikkuisi metriäkään edes autolla saatikka sitten polkupyörällä jos olisi noin paljon lunta". "Hulluja nämä suomalaiset" Patrick varmaan ajatteli kun mummot polki pyörällä kauppaan, bingoon tai mihin nyt vain.

Me katsottiin Pepen kanssa toisiamme ja samalla ymmärsimme miksi Patrick videokuvausi autoni nopeusmittaria kun ajoimme pikkuteitä pitkin kohti pohjoista. 100-120 oli matkanopeus koko ajan, tiet mukavasti lumen ja jään peitossa ja Patrick kuvasi! "Hulluja nämä suomalaiset"

Saavuimme illalla Ranualla Hotelli Ilveslinnaan, joka oli tukikohtamme koko tapahtuman ajan. Lunta oli mahtavasti, pikku pakkaneen ja yksinäisen Gordini parkkipaikalla? Herralan Heimo ja kaverinsa Pena olivat tulleet ajamalla Lahdesta Ranualle, G:llään. Hieno saavutus. Gordini oli kuulemma viennyt vain 7,5-81 sadalla tasaisessa matka-ajossa. Liekö moottori rikki vai laskuvirhe mutta ei kuullosta Gordinilta. No perille kuitenkin pääsivät ja tekivät miehen työn.

Porukkaa saapui pikku hiljaa paikalle ja ojensin kaikille G-forumin tervetulias pakettin. Sisältönä oli mm kyltti, tarra, ohjelma aikatauluineen, Mille Miles lehtiä plus muuta mukavaa yllätystä.

Illalla siinä sitten vähän saunottiin ja tankattiin nesteitä, seuraavan päivän koitosta varten. Toiset tankkasivat vähemmän ja toiset enemmän. Tapani tutustui paikalliseen ilmastoon ja samalla väestöönkin ihan aamutunneille saakka. Liekö se syynä, että tavattiin vasta seuraavana iltana seuraavan kerran?

Perjantai

Historia uusiksi! Aamupalan jälkeen todistimme mitenkä teimme historiaa sitten vuoden 1968 jälkeen! Oy AUTOREX AB:llä oli aikoinaan oma autojenkuljetus rekka ja sitä käytettiin myös kilpatallin Gordinien kuljetuksiin jääradalle. Kuva ohessa. Tästä kuvasta sain idean ja otin yhteyttä Suomen suurimpaan autojenkuljetus yritykseen, SE-Mäkiseen.

Tein esityksen historian toistamisesta uudelleen ja liro Mäkinen muutamien e-mailien/puhelujen ja keskustelujen jälkeen suostui asiaan. SE-Mäkisen autojenkuljetus rekka kuljettaisi meidän Gordinit Ranualle ja takaisin! Mahtava juttu ja siitä suuri kiitos liron ja koko SE-Mäkinen yhtiölle. Liro löysi vielä moottoriurheiluhenkisen kuljettajankin Veli Matti Saarisen joten juttu oli sitä myöten selvä.

Lähdimme katsomaan komeaa yhdistelmäämme paikallisen yrittäjän talliin. Markku sai puhuttua tallipaikan koko rekalle tapahtuman ajaksi, joten kalusto

Montako kohdetta löydät kuvasta joissa on kaksi valkoista raitaa?? Mikko Nieminen jatkaa ansiokkaasti kaikkien muistaman Henry isänsä jalanjälkiä, palkittujen mekaanikkojensa avustamana.

Ensimmäinen päivä on ohi ja Gordinit pakataan SE-mäkisen rekkaan odottamaan seuraavaa päivää ja uutta rataa.

SE-Mäkinen teki tämän joukkion erittäin onnelliseksi kuljettaessaan Gordinimme G-forum.net jääratapahtumaan. Vasemmalta: Harri ja Roni Kalliokoski, Patrick Boisliveau, Jukka Suvisalmi, Jere ja Mika Kalliokoski, Eero Aho, Mikko Nieminen, Tapio Piittari, Niko ja Vesa Kalliokoski. Suurkiitos SE-Mäkiselle ja Iiro Mäkiselle.

Patrick Boisliveau vauhdissa Kivijärven jäällä, Ranskan lippu heiluen!

"Mitä totta ris.. sä kuule meinaat, lähtiä ny tuallalailla ittekse ajelemahan..ja iliman mua! Siinä ny oot sitte. Onko kivaa.. joko alakaat tottelemahan, hä? kyseli Tapio Gordiniltaan. No, Tapsa ja G-porukka tietää missä, miksi ja kuinka se oikeasti meni ja meni muuten syvälle.

pysyisi yöt lämpimänä, toisin kuin Tapani? Se näky on unohtumaton kun Veli Matti ajoi rekan lasteineen tallista ulos. Olimme sanattomia. Komea uusi SE-Mäkisen rekka ja 10 Gordinia kyydissä!

Koko kalusto Ranuan eläinpuiston pihalle ja Gordinit pois kyydistä. Kalusto käyntiin ja ajoimme letkassa, yleistä tietä pitkin, Kivijärven Markun omalle jääradalle. Oli hieno Gordini letka Ranuan tiellä.

Markku oli aurannut upean radan omalle järvelleen, missä eivät pääse ne kriittisimmät luonnon-suojelijat ääneen. Tai pääseväthän ne, mutta kyllä maailmaan ääntä mahtuu ja varsinkin korkealta ja kovaa laulavien Gordinien äänet. "Mahtava rata" sanoivat kaikki. Komea oli rivistö Gordineja Markun kotitalon rannassa. Niin ja yksi Ranskasta saakka..

Patrick jääradalla.

Tämä oli suuri kysymysmerkki ja huolen aihe minulle, varsinkin alkumatkan jälkeen. Mitä tapahtuu kun laitamme Patrickille oikeat piikkirenkaat Gordinin alle ja päästämme hänet jääradalle, katastrofiko?? No joo... tai ainakin sinne päin. Mieltikää, Ranskalainen jääradalla!

Piti kuitenkin muistaa, että Patrickin täytyy myös ajaa takaisin Ranskaan, eli noin 3000 km. 4-5 kierrosta katsoimme vakavina Patrickin menoa radalla, kunnes yhtäkkiä Gordini lähti isoon sladiin. Me suljimme silmämme ja odotimme pahinta, mutta silti vain Gordinin laulu jatkui ja sen kun koveni? Avasimme silmämme ja näimme ihmeen. Patrick alkoi paiskoa G:tään kuin me suomalaiset konsanaan, pitkää sladia kahva edellä ja koneet laulaen korkeaa ääntä kuin paraskin sopraano. Upeeta ja HELPOTTA-VAA katsoa, Patrick oppi ajamalla toisen G:n perässä ja näkemällä kuinka autoa kuljetettiin sladissa. Huh huh ja kaikki jälle!

Ajoimme muutaman tunnin ja sitten pikku pausi. Markku vaimonsa kanssa tarjosi koko porukalle munkkikahvit. Samalla pääsimme tutustumaan Kivijärvien upeaan kotiin. Markun tallissa kävimme myös ihmettelemässä tulevaa projektia. Mitä luulitte mikä on projektin merkki?

Uudelleen jälle ja taas muutama tunti huimia suorituksia, pitkiä sladeja ja armotonta kamppailua. Tosi mahtavaa ajoa kaikilta. Ei tullut ulosajoja, ei kolareita. Mäkelän Karkin kävi tutustumassa vauhdikkaaseen toimintaamme ja piti näkemästään. Välillä paistettiin taas makkaraa ja sitten jälle.

Kalliokosken nuorisolla oli ihan omat vehkeet mukana ja kyllä siinä gordinistien tulevaisuus on turvattuna. Jere, Roni ja Niko päästelivät Go-carteilla omalla radalla ja todella kovaa. Ei ole niin pitkä siitä kun pojat leikkivät omilla pikkuautoilla jäällä kun me "vähän isommat pojat" ajettiin Gordineilla. Nyt oli jo Go-cart autot.

Kaikki hyvä loppuu aikanaan...vaan ei vielä!

Illaksi hotellille ja sitten me pojat saunottiin... Ai niin, käytiin me katsomassa jotakin Arctic Ralliakin ja oli siellä joku Räikkönenkin mutta ei ajanut G:llä joten tultiin pois. Myöhemmin mentiin "discoon" ja ajettiin koko päivän ajot uudelleen ja varsinkin Patrickin ajot! Niin ja meillä on vielä yksi päivä jälle ja uusi jäärata!

Patrick suoriutui kuin "Suomalaiset" Gordinistit konsanaan. Auto on ehjä ja Ranskalainen hymyi kuin "hangon keksi" koko illan. Siinä sitten vähän puhuttiin Englantia, laulettiin karaokea, tanssahdeltiin ja ei ku nukkumaan. Yllättävän moni muuten osaa loppu illasta Englantia, tais joillakin mennä jopa Ranskaksi. Niin ja Tapanikin löytyi.

Lauantai

Aamupalalle klo 9.00 ja lähtö tallille kello 10.00. Moni kävi varmistamassa ajokuntonsa viereisellä poliisiasemalla ja kaikilla oli puhdas nolla. Hienosti ja vastuullisesti tehty.

Sitten lähdimme jääradalle numero 2. Ajomatkaa noin 1/2 h ja taas purimme rekan upean lastin, mutta nyt vasta paikanpäällä. Radan oli meille tehnyt tuttu kaveri edellisestä vuodesta eli Markku perheineen. Oli tulia hienoissa telineissä, oli makkaraa, mehua, kahvia, pullaa ja vaikka mitä. Niin ja iloisia ihmisiä. Oli siellä jääratakin.

Nyt painettiin taas täysillä ja koko ajan. Mentiin jonnossa, vierekkäin, ohiteltiin ja oltiin muutenkin kuin nuoret varsat kevät laiturilla, ihan kirjaimellisesti. Härnättiin toisiamme, kurkittiin päästäisikös ohii vai menitkö jo.. Tapanikin oli nyt mukana.

Sinisorsat lauloivat Ranuan jäällä kuin keväällä, juuri ennen soidinmenoja (onkohan sorsilla..). Pienemmillä pojilla oli omat kisat Go-carteillaan ja isommilla sinisorsillaan. Syötiin makkaroita, juotiin kahvia ja taas radalle. Hangesta ei taaskaan tarvinnut vetää ketään pois, vaan kaikki pääsivät omin avuin..!

Oli siellä Lancia Integrale, BMW M3 ja pari muutakin erimerkkistä autoa, mutta kyllä sinne mahtui. Gordinit oli kyllä niitä nopeimpia tai ainakin Gordini kuski, vaikka eri automerkillä. Lancia ei tahtonut oikein jaksaa kun on sitä painoa niin pir..no 1300 kg vastaan Gordinin 750 kg. Ei ihme että ei oikein kennyt. Aikaakin otettiin kunnon ajanottolaitteilla ja Gordineista nopein oli Markku Kivijärvi.

Markku oli panostanut oikein kunnolla, mutta juuri niin niitä kisoja voitetaan. Oli uutta Michelin 15" kisarengasta, lukkoperää, ralli alustaa, mutta niillä saavutettiin päivän nopein aika.

Kaikki hyvä loppuu aikanaan...

Illaksi palasimme hotellille ja saunan kautta kohti illan yllätyspaikkaa. Lähdimme syömään Ranuan eläinpuiston isoon kotaan. Siellä oli aivan varmasti MAAILMAN PARAS poron käristys ja ihka oikealla VOI-pernamuusilla, puolukkahillon kera. Kysykää keneltä vain mukana olleilta, parempaa ei ole.

Ruuan jälkeen alkoi palkinto seremoniat, jossa ensin Patrick jakoi kaikille Gordinilla mukana olleille yllätuspalkinnon, Gordini julisteen ja tapahtumaa varten suunnitellun kyltin. Kiitos Patrick.

Sitten oli G-forum.net palkintojen vuoro:

Lasisen jäarataveistoksen saivat:

Huima suoritus: Heimo ja Pena (Lahti>Ranua>Lahti Gordinilla), **Päivän nopein aika:** Markku Kivijärvi, **Pisin matka ja Uroteko:** Patrick "BSI" Boisliveau, Ranska ja **Yhteistyöstä:** SE-Mäkinen, Iiro Mäkinen ja Autokoulu Pirkka Harry Lind.

Lisäsi palkittiin mm. uskolliset mekaanikot ja tukihenkilöt, tulevaisuuden Gordinistit, tapahtuman nopein rekkakuski ym.

Yhtäys muistaminen: Koska tiesin että Patrick tuo porukalle mukanaan useita muisto/palkintoesineitä, mm. 10 litraa punaviiniä, Mille Miles lehtiä, Renault rekvisiittaa, Gordini julisteet ym. ym., puysin Markkua hommaamaan jonkin paikallisen muiston Patrickille. Sen Markku ja Markun isä todella tekivät!

Patrick sai maailman ainoan puusta veistetyyn Gordinikuksan! Upea käsityön näyte Kivijärven "veljeksiltä" joka on nyt kunnia paikalla Ranskassa!

Historia ja nykyhetkeni kohtasivat Ranuan jäällä?? Historia > Olen ajanut monia vuosia rallia juuri samoin maalatulla Lancialla kuin kuvassa. Nykyhetki > Kuvassa ahdistelen R8 Gordinilla Lanciaa ja vielä kuittasinkin (ohitin) sen. Kova rauta tämä Gordini!

Kävimme tutustumassa Suomen ehdottomasti parhaimpaan ja laadukkaimpaan entisöinti firmaan, MAT Tuningiin Kannuksessa. Kuvassa Patrick, MAT tuningin omistaja Kari Mäkelä ja allekirjoittanut. Käykää tutustumassa ja ihaillemassa maailmanlaajuisesti tunnustettuun Suomalaiseen entisöinti ammattitaitoon, osoitteessa www.mat.fi. Karilla on myyntipiste mm. Monte Carlossa.

Erikoispalkinto "Sinisorsat jäällä 2009", Hand made by Sinisiipi www.lasipajasinisiipi.net

RENAULT LAGUNA COUPÉ

UUSI RANSKALAINEN TAPA NÄYTTÄÄ TYYLIKKÄÄLTÄ

www.renault.fi

Auto voi tehdä omistajastaan paremman näköisen ja sulavalinjainen Renault Laguna Coupé on siitä näyttävä esimerkki. Se viestii, että tässä tulee kauneutta ja arjen nautintoja arvostava ihminen. Yhtälailla se viestii myös erinomaisista kuljettajantaidoista. Mutta se, että se johtuu kehittyneestä, aktiivisesta nelipyöräohjauksesta jääköön meidän salaisuudeksemme.

Testattu malli: Renault Laguna Kombi-sedan 2.0 dCi Expression

Renault Laguna Coupé: Hinnat alkaen 38.900 €, EU-yhdistetty kulutus 5,9-8,2 l/100 km (2,0 dCi FAP - 2,0 Turbo 204hk), CO₂-päästöt: 155-194 g/km (2,0 dCi FAP - 2,0 Turbo 204hk). Kuvan auto erikoisvarustein.

Alpine-pienoismalleja väliltä 1953–1977, eli Rédélé Spéciale - A110.

Teksti ja kuvat: **Kari Kitt**

Kun aloitin tekemään tätä Alpine-pienoismallitarinaa, en oikein tiennyt mihin puuhan ryhdyin. Alpinen alkutaivalhan on lievästi sanottuna hieman monimuotoinen, onneksi tämä on pienoismallipalsta, eikä kaiken kattava tietoteos. Se täydellinen historia löytyy Juha Moisio kirjoittamana tämän lehden numerosta 1/1997. Myös Markku Rantanen on kerhon nettisivulla Kuukauden auto-palstallaan / toukokuu / 2008 esitellyt Alpine A106:n pienoismalleja, joten jätetään 106 kokonaan väliin tällä kerralla.

Tutkittuani Alpine-lehtiä ja kirjoja sekä monta tuntia (iltaa) nettisivuja aloin uskoa siihen vanhaan viisauteen, että tieto lisää tuskaa, ja koska eri tietolähteissä sama asia kerrotaan eri tavalla, niin siirretään savolaisittain vastuu oikeista vuosiluvuista yms. lukijalle. Kaikki artikkelin pienoismallit ovat kokoa 1/43.

Kuva 1. Sininen *Rédélé Spéciale* vuodelta 1953 on taval-
laan aivan ensimmäinen Jean Rédélén tekemä Alpine, vaikka
alumiinisen korin valmistausta onkin Italialainen (?) Alemano,
ja piirtäjä ilmeisesti Michelotti. Tätä autoa ei esiinny edes
kaikissa Alpine-historiikeissa. Tietävästi juuri tällä autolla
hän otti osaa mm. Dieppe ralliin 1953.

Auto oli amerikkalaisen Zark Reedin mielenkiinnon kohteena, ja sen pohjalta tehtiinkin jenzeissä The Marquis auto, mutta se on jo toinen juttu.

Autohan oli tehty 4CV:n pohjalle, joten pienoismallissakin on aivan oikein 4CV:n pohjalevy ja vanteet. Kyljissä olevat pienet A-logot ovat luultavasti juuri Alemanno koripajan, on ne sen verran erilaisia Alpine-logoon verrattuna. Muita merkkejä kuin pieni Renault teksti takaluukussa ei sitten autosta löydykään. Valmistaja Eligor, Ranska/Kiina.

Kuva 2. Tähän väliin kuuluisi siis A 106, mutta kun siitä siis on jo tarinaa kerhon nettisivulla niin siirrytään suoraan **A 108 Cabriolettiin**. Tämä pieni sininen avoauto vuodelta 1960 on varustettu kangaskatolla, pienoismalliin kuuluu irrotettava ”kova” rätkikatto, paketissa on mukana myös irrallinen viikattu kattopala, joten voi itse valita kumman kattoversion kiinnittää paikoilleen.

108 on ensimmäinen Dauphineen perustuva Alpine, moottorina tuttu 845 kuutioinen voimanpesä, myös Sämpylän vanha keskellä rekisterikilpeä oleva valo ja saman auton takavalot ylösalaisin käännettynä kuuluvat tähän

pienoismalliin. Vielä täytyy erikseen mainita pyörien kiinnitys/koriste (?) siipimuttereiden keskellä olevat pienet punaiset Renault-logot.

Auto kuuluu Ranskassa myytävään Renault Collection-sarjaan, valmistaja tekee myös ns. parempaa pienoismallia jota myydään mm. Renault-liikkeissä varaosanumerolla 7711420090. Siinä on kaksivärinen verhoilu istuimissa ja ovissa, myös kojetaulu, ohjauspyörä, vaihdekeppi, sisäpuoliset ovenkahvat ja käsijarrunkahva ovat saaneet lisäväriä pintaansa. Parempi mittaristo lisää eroja, tosin siitä kalliimmasta on jätetty pois ne vanteen logot ja lisävalot eivät ole keltaiset.

Mutta kun se parempi on väriltään valkoinen, ja siten vaikeampi kuvattava halvalla digikameralla, niin valitsin sinisen auton esiteltäväksi. Valmistaja Norev, Ranska/Kiina.

Kuva 3. Valkoinen **A 108 Coupé 2+2** vuosimallia 1961 on jo aika eksoottisen näköinen ilmeystys. Näitä peräpään muotoja ei taida esiintyä missään muussa Alpinessa, muutenkin auto on taas täysin erilainen versio, moottori on nyt Dauphine Gordinista.

Kuvassa on näkyvissä samat punaiset Rellu-logot vanteen keskellä, sekä raotettavien takasivuiikkunoiden avausnapit ja saranat.

Sisällä näkymättömissä on oikein hyvät penkit, kaksivärinen Dauphin ohjauspyörä, myös verhoiluun kaikki suorat ja salmiakki-tikkaukset ovat hyvin mallinnettu. Kojetauluun kartanlukijan eteen on vielä värkätty Alpinen A-logo.

Taitaa jäädä selvittämättä mistä Rellu-mallista tämän auton takavalot ovat peräisin, veikkaisin vaikkapa värjättyjä Dauphinen etuvilkkuja. Valmistaja Universal Hobbies, Kiina.

Renaultist

Kuva 4. Marjapuuron värinen **GT 4** vm. 1963, on Meksikon DINA-Renault (Diesel Nacional, S.A.)-tehtaan valmistetta.

Virallinen nimi on kokonaisuudessaan **Din-alpin Coupé GT4 berlinette**, jossain päin maailmaa tunnetaan myös nimellä A110L sekä A110 1300 G. Näissä käytettiin jo Renault 8:n ja 8G:n tekniikkaa.

Pienoismallin erikoinen väritys jotenkin naisim-
meisten suosiossa, olen tehnyt pientä galluppia
asiasta koska mielestäni auto hirveän värinen.

Mutta oli nainen minkä ikäinen tahansa
 niin vastaus on aina: "aivan ihana". Tämäkin
 malli on ns. kioskiauto, ja ihan hyvä sellainen.
 Autossa pieni outo nuoli-logo karttuvien oven
 edessä, kolmivärinen "puinen" ohjauspyörä
 ja jälleen hyvin mallinnetut verhoilun tikkaukset.
 Valmistaja Eligor, Ranska / Kiina.

Kuva 5. Keltainen **A 108 Willys Interlagos** on puolestaan brasilialainen Alpine. Willys-Overland do Brasil valmisti tätä malli vuosina 1961–66 alle 800 kappaletta.

Pienoismalli kuuluu Hachetten Ranskassa julkaisemaan Alpine et Renault sportives-sarjaan, jossa on ilmestynyt tähän mennessä jo 32 kipaletta erilaisia Alpineita ja sportti-Relluja. Ja lisää on tulossa...huh huh, sanoo pienoismallien harrastajan lompakko.

Tämän sisustus on totisen yksivärinen, mutta ulkopuolella on kivasti yksityiskohtia, mm. hyvät ja tarkat Willys ja Interlagos tekstit perässä ja keulassa. Etupuskurin sisällä olevat vilkut on toteutettu maalilla, etupuskurien alla olevat kolme ilmanottokoloa eivät oikein näy kuvassa, mutta kiva kun nekin on huomioitu korin valumuotissa. Sitten olisi vielä Bulgariassa valmistettu Bulgaralpine, mutta onneksi siitä ei ole vielä tehty pienoismallia. Siis vielä... Valmistaja Eligor, Ranska / Kiina.

Kuva 6. Muovinen **A 110 1300** on tämän porukan vanhin pienoismalli, luultavasti se on tehty 1969.

Taitaa olla joku näppärä kaveri värkännyt tähän malliin kunnon remontin, konepelti (eikun konemuovi) ja tavarasäiliön kansi on itse tehtyjä ja maalattu mattamustalla.

Voi olla että kori ja pohjalevy ovat eriparia, Norev valmisti näitä kahta eri versiota, tässä on 1300:n pohjalevy ja 1600:n kori jossa on nuo pisarapeilit. Niin tai näin, auto on erittäin hyvin entisoity ja aika harvinainen.

Näitä sai ostaa Suomestakin 70-luvulla Autorexin varaosastikiltä, itsekin ostin elämäni ensimmäisen Renault pienoismallin (R4) Tipan kojetaulun koristeeksi korjaamon kassan ikkunan reunalta. Katso mainos kerhomme kotisivulta, arkisto/kuukaudenauto/toukokuu 2007. Valmistaja Norev, Ranska.

Kuva 7. Sininen kilpuri **A 110 1800** on Monte Carlo-rallin voittaja-auto vuodelta 1973, kuljettajina Jean Claude Andruet ja "Biche".

Tämä on hieman yksinkertaisempi pienoismalli, oikeastaan tehdas teki ensin yhden tavallisen 110:n ja muotoili / päivitti sitä aina tarpeen tullen. Monte Carlo versiossa on vaan sisälle laitettu turvakaaret ja teipit pintaan niin siinä meillä valmis ralliauto.

Näissä vähän vanhemmissa malleissahan on pienoisenä ongelmana niiden teippien kestävyys ja paikoillaan pysyminen, ei siis kannata liikaa pyyhkiä pölyjä näistä 90-luvun alkupuolen autoista. Tässä on vielä avattavat ovet, nykymalleista ne on jätetty pois luultavasti kustannus syistä.

Onhan tästä jo tullut yksityiskohtaisempiakin malleja markkinoille, mm. IXO:n auto on uudempaa tuotantoa. Valmistaja Solido, Ranska.

Kuva 8. Hyllyni ainoa **A 110:n** avopienoismalli on itse asiassa tehty tuosta edellisestä Solidon umpimallista, mallin pohjalevy on aivan samalla tekstillä varustettu. Ovat vain sahanneet vanhasta valumuotista katon pois, tuulilasin kehystä on hieman tarvinnut muotoilla uudelleen, sekä tehdä kasaan viikattu kattopala sahaus jälkien peitoksi. Sisustusta ei ole tarvinnut muuttaa, sehän on samaa valua pohjalevyn kanssa. Kori on valettu ilmeisesti resinestä tai jostain muusta muoviseoksesta, nyt on siis pienoismalli ja oikea auto tehty vähän niin kuin samalla tyylillä.

Oikea auto, siis 1/1 kokoinen on vuodelta 1966, jolloin sitä tehtiin erään tietolähteen mukaan ainoastaan 27 kappaletta. Valmistaja Verem, Ranska.

Kuva 9. Valkoinen **A 110 1600 S Berlinette** on kilpailuissakin paljon käytetyn mallin katuversio, tekniikka oli kotoisin Renault 16TS:stä.

Berlinettehän on oikeastaan 110:n yleisnimi, ja siitä juontaa kaikki muut 110:n lisänimet ja versiot. Jos vielä sotketaan lisää nimisoppaa, niin kerrotaan että Berlinette-nimeä käytettiin jo myös 108:n ja GT4:n kohdalla.

No, tämä pienoismalli on erittäin hyvää tekoa, tietenkin se näkyy myös hinnassa, valitettavasti.

Yksityiskohtia siis löytyy, sisällä huomio kiinnittyy mm. mittaristoon josta erottaa kaikki viisi pyöreää mittaria viisareineen, sinivalkoinen Alpine-logo on ohjauspyörässä, "hattuhyllyn" salmiakki-verhoilu.

Ulkopuolella on hyvät erilliset tuulilasin pyyhkijät, tarkat Alpine-tekstit, kaikki ilmanottoaukot ovat hyvin mallinnettu sekä juuri oikeat vanteet joiden keskiöissä on sininen A-kirjain. Valmistaja Troféu, Portugal.

Kuva 10. Kaksivärinen punainen **A 110 1600 S** vuodelta 1971 on Team Aseptogylin tehdaskilpuri, tiimillä oli kolme samanlaista autoa joita ajamaan oli valittu kuusi nuorta naista, taisivat pärjätäkin ihan kohtalaisesti.

Autossa ei ole vielä kilpanumeroita vaan pienoismalli on tehty tiimin esittelykuvan perusteella, ja rekisterinumeroa myöten ihan hyvin.

Sisusta on jälleen pelkästään musta, mutta ulkopuolelta auto on oikea karamelli, mallissa on huomioitu lyhemmät etupuskurit lisävalojen takia, ja kerrankin moottorin ilmanottoaukot ovat todellakin oikeita aukkoja, eikä vain maalilla tehtyjä. Myös pohjapanssari on harvinaista herkkua näissä pienissä autoissa. Lisävalot ovat myös aivan oikean väriset eli keltaiset, ja myös sopivasti hieman sivuille suunnatut.

On se kiva katsella pienoismallitehtaan tarkkuutta kun löytää juuri sen kyseessä olevan auton kuvan ja voi kaikessa rauhassa vertailla yksityiskohtia. Samassa tiimissä ajoi myös Suomalainen Marketta Oksala vuonna 1977 Monte Carlon-rallin, ajokkina hänellä oli Alpine A310 V6. Valmistaja Eligor, Ranska/Kiina.

Kuva 11. Vaaleansininen **A 110 1800 S ryhmä 4**, kuljettajina Jean-Pierre Nicolas ja Vincent Laverne osallistui Monte Carlo-ralliin vuonna 1975. Tuohon aikaan sai vielä valita mistä lähdetään kisaamaan Montea, heillä aloituspaikka oli Agadir, Marokko. Moottorina näissä kilpureissa oli 163 heppainen Renault 17 Gordinin kone. Autossa on rajusti pullistetut "inflated fenders" lokasuojat jotta tosi leveä Gottin vanne, päällään vielä leveämpi Michelin-rengas mahtuisi edes jotenkin pyörimään.

Pienoismallissa raideväliä on levennetty levikepaloilla, kun oikeissa autoissa rakennettiin kuulemma vaan tosi leveät vanteet Gottin valikoiduista. Näissä uusimmissa malleissa on teipit jotenkin "fotoetsattu" kiinni pintaan, joten auton ulkomuodon pitäisi säilyä paremmin.

Auton keulassa on näkyvissä ylemmäs nostettu jäähdyttäjän säleikkö, etulyhtyjen mustat heijastuksen poistoteipit, myös lasinpyyhkijöitä täytyy taas kehua. Noita levitettyjä lokasuojia on vieläkin saatavana uustuotantona, Ranskalainen Megaparts myy koko sarjan naurettavaan 267 euron 24 centin hintaan. Valmistaja Troféu, Portugal.

Kuva 12. Tummansininen **A 110 1600 SX** on viimeinen Alpinen A110-sarjan edustaja, sitä valmistettiin vuosina 1975–77 389 kpl.

Tähän vuosimalliin tuli muutoksia mm. etupuskuriin, uudet kulmikkaat kumikävyt saivat väliinsä suoran peltisen rekisterikilven kiinnitysalustan. Moottori ja muuta tekniikkaa otettiin nyt Renault 16 TX mallista. Jo aikaisemmassa mallissa (1600 SC) ovenkahvat olivat vaihtuneet nappimalliseksi ja kori sai pienen kolon takaikkunan ja konemuovin väliin.

Auto on muuten yksi harvoista A110:n pienoismalleista jossa on tämä oven aukaisusysteemi. Pohjalevyssä on alustaakin huomioitu, hieman ripustuksia ja moottoria on näkyvissä, sekä pako-putken päästä on viitsitty tehdä ontto. Takaikkunan kautta on näkyvissä kiinteä matka-arkku kiinnityksensä ja se salmiakkitikkaus. Cosmic-vanteet sopivat tähänkin pienoismalliin loistavasti. Valmistaja delPrado, alkujaan Espanjalainen, nyt yleisurooppalainen monikansallinen yritys/Kiina.

PAUL RICARD

High Tech Test Centre toukokuu 2008

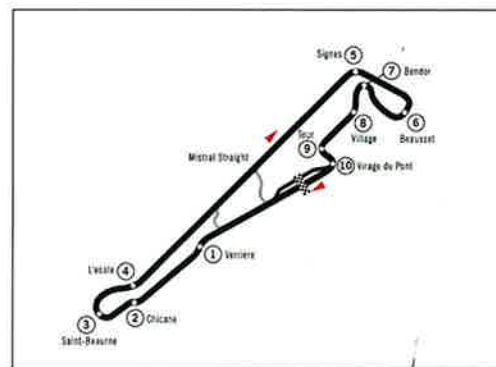

Allekirjoittaneelle tarjoutui mahdollisuus Renaultin vieraana tutustua Paul Ricardin Formula 1 testikeskukseen Etelä - Ranskassa toukokuussa 2008. Paikalla olivat tuolloin kaikki F1 tiimit johtuen Monacon Grand Prixin läheisyydestä. Radalla ajoivat tuona päivänä mm. Kimi ja Heikki, Robert Kubica ja Renaultin kuseista Nelson Piquet Jr.. Saimme seurata tiimin toimintaa aivan varikkopilttuun vierestä, oheisissa kuvissa autossa istuu siis Piquet.

Tämän lisäksi saimme täydellisen selonteon F1 auton sieluelämästä auton vierellä henkilökunnan toimesta, tosin näytteillä oleva auto oli vanhemmalta kaudelta.

Turva-alueella pikkubussilla rataa kiertäen tuli F1 auton todellisesta vauhdista hieman toisenlainen kuva kuin TV:stä, vauhti on nimittäin järkyttävää, vaikkei se ruudusta katsottuna välttämättä siltä näytä!

Kävin myös rekkojen parkkialueella napsimassa kuvia Magnumeista jotka ovat todella näyttäviä. Samat kommentit tosin sopivat

mm. Scuderia Ferrarin kokopunaisiin Ivecoihin.

Paul Ricard itsessään on vanha Formula 1 rata, jonka Bernie Ecclestone on nyttemmin hankkinut omistukseensa ja rakentanut sen todelliseksi huippuluokan testikeskukseksi.

Kaikki on kerrassaan viimeisen päälle. Todella mieleenpainuva päivä kokonaisuutena! Ai niin ja olihan siellä myös pitkä rivi uusia GT Lagunoita.

Kuvat ja teksti:
Miikka
Sonkki

Renaultist

Toivan Turinat

Noin 20 vuotta on kulunut ensitapaamisestani Renault-kerhon toimintaan. Aikaan jolloin NMT-puhelimetkin olivat in, vaikka kenttää ei aina löytynyt muualta kuin korkeilta kiviltä ym. Ja eihän näitä laitteita kerhomme jäsenilläkään monia ollut.

Silloin jäsenmääräkin oli vähäisempi, ehkä reilu 100. Aktiivitoimijoita kenties 20-30 %. Kerhohenki oli aivan kouriintuntuvaa, erikoisesti entisöijien keskuudessa. Osia vaihdettiin ja asiantuntemusta löytyi.

Perheiden miesten uurastaessa autotalleissa paremmat puoliskot tukivat harrastaen mukana. Kuka kahvia keittäen, kuka mahdollisesti ruosteisia lokasuojia raapien tai mahdollisesti verhoillen ovia ja istuimia. Yhteinen harrastus kokosi jopa ajatusmaailman aivan ranskalaiseksi puolisoiden ja kavereiden kesken. Joskus kädet ja kasvot olivat vanhan vaseliinin ja ruosteen kyllästämät, mutta nekin saatiin desinfioitua eri aineilla. Saattoipa viilapenkin laatikossa olla joskus astia prosenttiluvultaan korkeampaa sisäiseen käyttöön tarkoitettua pesuainetta.

Kesän mittaa talviajan harrastusajoneuvot kokoontuivat arvosteltaviksi eri puolelle Suomea. Silmiä hiveleviä Tippoja, Florideja tietysti Alpineja ym. Tutkittiin tarkasti kesätapahtumissa ja arvostelut olivat varmaan juhlahetkiä kunnostajille.

Eivät kauniit ryppypeput ja muut sulottaret olleet ainoita katseenvangitsijoita, sillä mukaan mahtuivat myös raskaammat kulkupelit. Mörköjaos perustettiin vaikka kaikki eivät tajunneet niiden ajatonta kauneutta. Tunnetuin Saviem-mies oli ja on edelleen Saarelan Jari. Hän pystyi tarvittaessa purkamaan ajokkinsa tien päällä atomeiksi ja kasaamaan sen takaisin kulkevaksi menopeliksi. Vaikka ulkomailla, näinkin on sattunut. Samaan kastiin kuului myös Wellun Mörkörellu, joka oli aikoinaan raskaan kaluston symboli kesätapahtumissa.

Olihan meikäläiselläkin jotain sanomista tässä mörkö-luokassa. Asuntoautoksi rakentamani SG-3 oli mukana Pariisin Riemukaarellakin vuonna 1998 uuden omistajan luotsaamana.

Muistellaanpa vielä kesätapahtumien helmiä: Forssin Jokka saapui hienolla amerikkalaisella matkailuun sopivalla ajoneuvolla kesätapahtumaan. Kirjoittamattoman lain mukaan ajoneuvo sijoitettiin leirialueen ulkopuolelle ja peitettiin lehtipuiden oksilla mahdollisen ihottumavaaran torjumiseksi. K.o. ajoneuvon kuljettaja joutui lisäksi yö tapahtumien valvojaksi, koska hänet tunnettiin äänijänteiltään hyvin varustelluksi. Seuraavana päivänä hän olikin hiljaa ja nukkui.

Mikolan Aino esiintyi maitokärryineen touhukkaasti leiriemäntänä. Makkaran grillaushetkestä on jäänyt mieleen, kun sinappituubi oli mukamas tyhjä. Nimeltä mainitsemaan rouva sanoi, että antakaahan se tuubi tänne, eiköhän siitä jotain vielä irtoa. Porukan hämmästykseksi sinappia vielä riitti muka tyhjästä tuubista. Rouva ilmoitti hallitsevansa nämä jutut, onhan hän verovirkailija. Erään kerran epäiltiin jotta Ruokolahden leijona taitaa olla lähistöllä äänestä päätellen. Asiaa tarkemmin tutkittaessa todettiin, että Roopehan se kuorsaa teltassa. Näitä iloisia tapahtumia on sattunut paljon ja toivottavasti tulee edelleen sattumaan.

Hyvää alkavaa kevättä

Timo Toiva

Renault Viva Grand Sport 1937

Teksti: Onni Hakulinen
Kuvat: Pentti Pihlaja-Kuhna

Syyskesällä tuli kerhomme jäseneksi pariskunta Kari ja Marita Pietiläinen, kotikunta Askola.

Kävimme Pentti Pihlaja-Kuhnan kanssa tutustumassa ja valokuvaamassa heidän kalustoansa joita ovat mm. Ford Anglia, Fordson traktori, "kultamaha" Ferguson, 2T-Saab, Saab 99 ja nyt uutena projektina Renault Viva Grand Sport vm. 1937.

Taustaa

Jotkut mobilistit olivat tietoisia, että Askolassa on säilynyt vanha Renaultin harvinainen malli. Olen

itsekin haeskellut ko. autoa, mutta en löytänyt sitä. Myös, Renault kerhon jotkut jäsenet mm. Jorma Ikonen, joka toimi Autorex Oy:ssä huoltopäällikkönä, kävi kuvaamassa vuonna 1985 autoa, samoin Mobilisti-lehti on tehnyt artikkelin ainakin pariin numeroonsa.

Aikaa kului ja auton omistaja Tahvo Perttilä sairastui, talo jäi tyhjilleen kun vanhukset siirrettiin vanhainkotiin. Kuulin auton sijainnista Mari Pihlaja-Kuhnalta joka harrastaa myös vanhoja autoja, hän kuvasi sen 27.12.2006. Kunnan virastosta sain kuulla että irtaimisto tulee jossain vaiheessa myyntiin. Keväällä soittelin uudemman kerran Askolan kuntaan ja sieltä kerrottiin, että myös tilalla olevat 4 muuta vanhaa autoa ja 2 kpl traktoria tulevat myyntiin. Pyysin lupaa mennä tilalle tutustumaan tavaroihin. Menimme omistajan uskotun henkilön Armi Penttilän kanssa tilalle. Tutustuin kalustoon tehdäkseen tarjouksen ja eniten minua kiinnosti tämä Renault Viva Grand Sport vm. 1937. Olin joitakin vuosia sitten entisöinyt pienemmän version Renault Primaquatre vm. -37. Minulla on yhteydet varaasatoimittajiin Ranskaan, joten se olisi sopinut myös hyvin mobiilikatraaseeni. Uskottu henkilö Armi Penttilä soitti ja kertoi, että joku toinen ostajaehdokas teki suuremman tarjouksen mutta haluaisi pyytää apuani saadakseen Rellun taas ajokuntoon ja museorekisteriin. Lupauduin antamaan kaiken mahdollisen tuen jotta tämä harvinaisuus Renault Viva Grand Sport 1937 saataisiin uudelleen liikenteeseen.

Perinnetietoja

Askolalainen maanviljelijä Tahvo Perttilä on ostanut auton Helsingistä 11.02.1957, rek.no: UH-239, valmistenumero 837202, Type ACX1, ja poistettu rekisteristä 31.01.1996 Askolassa oltuaan 39 vuotta samalla omistajalla. Autoa on säilytetty avokatoksessa ja ruostesuojattu. Auto oli nostettu pukkien päälle. Hänen veljensä muisteli, että auto olisi ollut käytössä jossakin isossa yrityksessä ja joku toinen taas, että auto olisi ollut Helsingin taksissa ja sittemmin myynnissä Keinäsen autoliikkeessä, josta Tahvo Perttilä olisi sen ostanut. Kaikki tämä on kuitenkin vain erilaisiin muistikuviiin perustuvaa tietoa eikä näin ollen välttämättä faktaa.

Rekisteritiedoistakaan ei ilmene keillä tämä harvinaisuus on ollut vuoden 1937 – 11.02.1957 välisen ajan eikä myöskään AKE:stä löytänyt siitä kantakorttia omista arkistoistaan.

Toivoisimme tietoa tämän auton entisistä omistajista ja mahdollisia varaosia, mm. moottori on jossain vaiheessa jäänyt ja korjattu suurella kuparipaikalla, myös jarruosat ja moottorin tiivistesarja, alkuperäinen maali voisi olla joko tumman sininen tai vaalean sininen. Joku on tehnyt, mm. takalokasuojat ja ovien alareunat korjattu, katon puukaaret on korjattu samoin katto on tehty pellistä, alkuperäinen katto on musta vinylylkatto. Tietoa ja vinkkejä voi laittaa ao. henkilölle.

Tekniikkaa

Nervastellan kanssa, aluksi auto tunnettiin nimellä Vivastella Grand Sport. Auton muodot oli suunnitellut Marcel Riffard, joka oli suunnitellut myös lentokoneita, tästä johtuu auton aerodynaamiset muodot. Autoa valmistettiin 10 782 kappaletta. Koko Renaultin henkilöautotuotanto oli vuosina 1935–1940 noin 277.699 kpl josta Type ACX 1 (35–36) on 980 kpl.

Moottori:	4.1 litrainen
Iskutilavuus:	4085 cm ³
Teho:	78-95 hv,
Tyyppimerkintä:	ACX1 (1935-1936) valmistusmäärä 980 kpl.
Mitat	
Pituus:	4700 mm
Leveys:	1820 mm
Omamassa:	2000 kg.
Valmistaja:	Renault
Valmistusmaa:	Ranska
Valmistusaika:	1934-1939
Kori:	Berline
Huippunopeus:	130 km/h
Kiihtyvyys:	-
Voimavälitys:	Takaveto
Vaihteisto:	Peruutus, 1 suora, 2 ja 3 synkronoitu.
Jarrut:	mekaaniset/tehostetut, voimansiirrosta.
Hintaluokka:	noin 49.000 (1937)

Muita Renault Vivaquatre -autoja

Suomessa on säilynyt ainakin 1 aihio ja avoauton osia. Myös taksissa ainakin Kuopiossa ja Vammalassa on ollut 8 henkilön Viva Grand Sport auto. Eestissä on ollut ainakin 1 avokorinen ja yksi 8 henkilön 6 syl. Viva Grand Sport. Autot ovat huonokuntoiset mutta entisöivissä. Mainittakoon, että ennen sotia Renaultit tuotiin Eestiin Suomen kautta. Riigan Automuseossa on 1 kpl Viva Grand Sport entisöinnissä.

Rellulla Saimaata kiertämässä

– reportaasi 16:sta Suur-Saimaan ympäriajosta

Kuvat ja teksti: Mikko Rousku

Anttolan rastilla.

Tapahtui joskus -70-luvulla...

Suomen kesä on kukkeimmillaan, on heinäkuun alku. Aurinko paistaa, linnut laulavat ja lehmät paistattelevat päivää Puumalantien varressa olevalla niityllä. Ruokolahden suunnasta pyyhältää kestopäällystetietä niityn ohitse ranskatar. Salmiakkinmuotoinen merkki säleikössä kertoo harvoille vastaantulijoille sinisen maantienneliijän olevan Renault 16 TL. Auto on täynnä, takaroiskeläpät lähes tien pintaa viistäen, vauhtia n. 120 km/h.

Perheen isän loma on alkanut. Opettaja-äidin ja takapenkin apukusien, 3 pojankoltiaisen, loma on alkanut jo kesäkuussa, mutta nyt perhe pääsee matkaamaan Puumalan kesämökillä. Ja mikäs on matkaa taittaa, onhan alla mukava, tilava ja hienoakin hienompi sininen Rellu!

Starttivuoroa odottamassa.

Tapahtui kesällä 2008...

Kaukana ovat -70-luvun kesät. Kesät, jolloin paistoi aina aurinko, Saimaan vesi oli lämmintä ja kirjoittajalla oli lapsen huoleton mieli. Silti, ihme kyllä, aurinko paistoi.

Ruokolahden suunnasta, kohti Puumalaa, pyyhältää tuttua kestopäällystetietä, ohi tyhjän niityn, ranskatar! Ja aurinko paistaa, se kimaltelee tutun salmiakkikuvion kärjistä, kertoen satunnaisille vastaantulijoille sinisen urheilullisen matka-auton olevan R16 TS. Ja auringon kanssa kilpaa hymyilee autoa kuljettava isä, joka on lomalla, allaan mukava,

tehokas, tilava ja hienoakin hienompi sininen Rellu. Ja takapenkillä pari apukuskea sekä kartturina veli, vanhin niistä kolmesta takapenkillä päristelleestä pojankoltiaisesta. Kyltti auton etupuskurissa kertoo autokunnan osallistuvan 16. Suur-Saimaan Ympäriajoon...

Ne ranskalaiset autot...

Valmistautumisemme vuoden 2008 ajoihin alkoi oikeastaan jo 2006, kun veljeni Pete hommasi itselleen erään ranskalaisen projektikuntoisen auton, jolla hän perheineen suunnitteli osallistuvansa vuoden 2007 Ympäriajoon.

Sulassa sovussa.

Renaultist

Näin ollen Pete tarjosi meidän porukkamme käyttöön vapautuvan vm. -71 R16TS:nsä. (Peten porukalla oli jo osallistumiskokemusta Rellullaan aikaisemmista Ympäriajoista, kun taas oma Relluni ei vielä ole riittävän iäkäs kelpuutettavaksi vanhusten joukkoon...)

Tilaisuus oli houkutteleva, joten otin tarjouksen vastaan (Kiitos Pete!) ja kirjoitin päivämäärän allakkaani.

Kun talvi eteni kevääksi, alkoi karu totuus kuitenkin valjeta; se toinen ranskalainen ei tulisi ajokuntoon kesäksi, joten osallistumisaikheet laitettiin jäihin, seuraavaa kesää odottamaan.

Arki painaa päälle

Meni kesä, tuli syksy, meni syksy, tuli talvi... Siitä toisesta ranskalaisesta paljastui talven ja kevään aikana lisää paikkailtavaa, joten Rellun vapautuminen käyttöömmä alkoi hieman epäilyttää. Lisäksi omien työkuvioiden muutokset toivat kevään ja kesän ohjelmaan rutkasti puuhaa; edessä olisi paikkakunnan vaihto! Kesäloma menisi siis muuttopuuhissa ja ainakin Renaultkerhon tapaaminen jäisi väliin. Toivoin, että edes Ympäriajoihin pääsisimme.

Aika alkoi vääjäämättä käydä vähiin, joten Pete päätyi perumaan osallistumisensa. Se toinen ranskalainen saisi odottaa vuoroaan taas vuoden, mutta ilokseni Rellu olisi kuitenkin käytettävissämme, jos edelleen haluaisimme, se pitäisi vain talven seisonnan jäljiltä katsastaa. Aikaakin olisi vielä pari viikkoa... Pete vei Rellun katsastukseen, mutta

tuliaisina oli kuitenkin hylsy; takajarruissa oli liikaa epätasapainoa. Ongelma ei vaikuttanut kovinkaan pahalta, hieman osien vaihtoa vain. Kaiken lisäksi tarvittavat osat löytyisivät omista varastoista...

Herra Murphyn ranskalainen serkku

Niin, on varaosia ja on sopivia varaosia... On kiusallista, kuinka pahasti varaosaluettelossa oleva virhe voi sekoittaa pienen perheen harrastesuunnitelmat, vaikka aikaa oli kuinka! Onneksi niitä sopivia osia saa joskus hankittua myös lähempää, kuten esim. Espoosta ja Lappeenrannasta, eikä vain EU:n kuumasta ytimestä, joten ajoihin pääsy näytti taas, ainakin Peten mielestä, enemmän kuin todennäköiseltä. Aikaakin oli ihan runsaasti...

Auto saatiin kasaan torstai-iltana, joten perjantaiamu oli oiva hetki viedä Rellu tuomiolle. Kaikki oli ok ja lauantaiaamun startti tulisi sittenkin toteutumaan. Myös autokuntamme kokoonpano varmistui: kartturina toimisi Pete, ja poikansa Oleksi oman poikani Hermannin kanssa toimisivat takapenkillä apukuskeina. Perjantai-iltana autoa hieman pestiin ja puunattiin, minkä lisäksi haalimme kokoon matkalle tarvittavia varusteita. Kun kaikki oli valmista, aikaa starttiin oli loppujen lopuksi ihan runsaasti, ainakin 12 tuntia...

Lauantai, 1 ajopäivä

Suur-Saimaan Ympäriajojen ensimmäinen autokunta (vm. -24 Ford TT) starttasi reitille lauantaiaamuna klo 9.31 Lappeenrannasta

Antti Vähälän autokunta starttaa II ajopäivään.

Anttolasta kohti Mikkeliä...

Matala majamme Heimarín pihassa.

Heimarín pihaa Ristilinnassa.

Hermannin suorittaa Suomenniemen rastia.

Oleksille matkanteko maittaa.

Suur-Saimaan Ympäriajot

Suur-Saimaan Ympäriajot on perinteikkääksi (tänä vuonna jo 16. kerta) muodostunut museo- ja harrasteajoneuvojen retkeilyajo, jossa ajetaan n. 300 km:n pituinen reitti kauniissa järvi-Suomen maisemissa, viikonlopun aikana. Ajoihin liittyy oleellisesti matkan varrella suoritettavat tehtävärastit, vapaaehtoinen "Asu-Ajoneuvokilpailu" sekä tietysti mukava ohjelmallinen illanvietto.

Suur-Saimaan Ympäriajot järjestää Mikkelin Mobilistit Ry sekä Etelä-Karjalan Vanhat Ajoneuvot Ry.

Ajoihin osallistuu aktiivisesti mm. Mersuja ja Volkkareita, mutta valittavan vähän on Relluja ajoissa näkynyt. Olisiko kenties tulevana kesänä reitillä useampia Renaulteja, kuten tiedämme, kerholaisilta löytyy kyllä hienoa kalustoa!

ja loput yli 150 autokuntaa minuutin välein. Oma starttiaikamme olisi 11.15 numerolla 114, joten saavuimme lähtöpaikalle Lappeenrannan Renault-jälleenmyyjän piha-alueelle suunnitelmien mukaisesti lähtöselvitykseen n. klo 10.45. Ehdimme sopivasti siis kiinnittää numerokyltin etupuskuriin ja vaihtaa muuttaman sanan Klemolan Markun kanssa, joka oli paikalla järjestelyihin osallistuvana, kun meidät kutsuttiin starttijonoon. Lähtetäjä (Esko Riihelä) asiantuntevien kommenttien saattelemana, auringon paistaessa ja kameroiden räpsissä pääsimme matkaan ja kohti 1. rastia, automuseota Joutsenossa.

Ajoreitti kierteli kohti rastia mukavan mutkaisia ja vaihtelevia pikkuteitä, Saimaan rantaa seuraten. Reitin varrella oli melko runsaasti yleisöä, joka vilkutteli kaikille ajoihin osallistuville. Kaikkien ihailtavaksi oli talleista ajettu kaikenlaisia harrasteajoneuvoja portin pieliin kiittelemään kilpaa auringonpaisteissa leikottelevan Saimaan kanssa. Osa yleisöstä oli järjestänyt olonsa varsin mukavaksi puutarhatuoleineen ja virvokkeineen, ja on varmasti ollut hieno kokemus, kun 150 toinen toistaan hienompaa ajoneuvoa on huristanut ohi!

Suoritimme rastin ajallaan, saimme siitä peräti joitain pisteitä ja suuntasimme kohti Imatraa ja 2. rastia. Rastilla odotteli perhetutuja, joiden kanssa ehdimme hieman jutella kuulumisia, mutta aikataulun tiukkuudesta johtuen kiirehdimme taas matkaan, rastille 3 Ruokolahdella. Imatran rastilta saimme myös pisteitä, Ruokolahdella jopa täydet 10 pistettä! Tunnelman ollessa korkealla huristimme kohti puolen matkan etappia, Puumalaa. Pysähdyimme evästauolle Puumalansalmen rannalle, saavuimme rastille viimeisten joukossa. Rasti oli varsin haastava, mutta Peten kokemuksella ja autonsa mitto-

jen tuntemisella, saimme myös tältä rastilta pisteitä! Puumalasta kurvasimme sataman kautta kohti Anttolaa ja ihailimme reitillä Saimaan maisemien kauneutta, jotka hakevat vertaistaan. 5. rasti oli Anttolan satamassa, missä muistelimme, millä autoilla 70-luvun TV-dekkarit ajelivat. Taas saimme joitain pisteitä ja kiidätimme urheilullisen matkautomme Renault 16 TS:n muiden Mikkelin menijöiden letkaan. Reitti vei meidät Mikkelin sataman kuvausrastille ja sieltä kohti Iajopäivän maalialuetta, Hotelli Heimarin pihaa Ristiinassa. Saavuimme perille n. klo 16.45 ja kurvasimme automme parkkiin sopivalle telttapaikalle. Merkkasimme valtauksemme ja suuntasimme hotellin buffet-pöytien äärelle syömään. Pojat painelivat ruokailun jälkeen pelaamaan palloa jne. ja jättivät isät huoltotehtävien ääreen, eli pystyttämään telttaa. Teltta oli naapureilta lainattu, suuri kooltaan, pakattu pieneen kassiin, ilman minkäänlaista kuvaa tai ohjetta, joten saunakin ehti kylmetä, ennen kuin keskiverto kaljatelan kokoinen telttamme oli hikoiltu pystyyn. Sen lisäksi, että saunaa oli ehtinyt jäähtyä, oli myös Saimaa jäähtynyt melkoisen virkistäväksi. Saunoimme sen, mitä haaleasta kiukaasta löytyä irtosi ja suuntasimme kohti jo alkanutta iltajuhlaa.

Iltajuhla

Saimaan Ympäriajojen yksi hauskeimmista perinteistä on nk. Asu-Ajoneuvokilpailu, jossa autokunta pukeutuu ajoneuvon aikakauteen sopivasti ja esittää raadille lyhyen ja ytimekkään tarinan; miksi ja mihin ollaan matkalla jne. Iltajuhlan aluksi esitetään videokuvat parhaista palloista koko porukalle, jonka jälkeen parhaat palkitaan. Tarinat ja autokuntien esitykset ja asut olivat jälleen mahtavia ja oman sarjansa voitti Renault 16 TL:n autokunta Asikkalasta. Mistä lienevät löytäneet huppeat 70-luvun teryleenipuvut?

Iltajuhla jatkui vapaan jutustelun ja tanssiorkesterin säestämän tanssittelun merkeissä, kuka mitään asennusöljyä nauttien. Välillä laitettiin pojat nukkumaan ja käytiin pihalla potkiskelemassa renkaita, jutustelua jatkettiin ravintolan sulkeutumisen jälkeen ulkona yömyöhään. Yön koleudesta johtuen joutui Renault-jäsenistöä tosin hieman lisäämään kiertoon.

II ajopäivä

Startti toiseen ajopäivään tapahtui hyvin palellun yön ja maittavan aamupalan jälkeen Mikkelistä paikallisen Renault-liikkeen pihalta. Lähtöaikataulu jäi jälkeksi lähtetäjän löyhien kielenkantimien vuoksi, joten rasteille sai kiiruhtaa, tosin helposti Touring Sport satasta kulkee vaikka mutkaisellakin tiellä. 7. rasti oli Ristiinassa, 8. rasti Suomenniemellä. Rasteilla oli paljon paikallisia katsomassa autoja ja Rellu sai myös ansaittua huomiota osakseen. Pojat hoi-

telivat 8. ja 9. rastilta (Savitaipaleella) yhteensä 15 pistettä ja 7. rastin pisteiden kanssa saldo näytti yllättävän hyvältä.

Hyvin alkanut loppukirjelmä hyytyi kuitenkin Savitaipaleella syödyn lounaan ja reissuväsymyksen painaessa autokuntaamme. Rasti 10 oli Taipalsaarella, missä oli taas melko runsaasti yleisöä. Sieltä suuntasimme automme Lappeenrantaan, jälleen kauniita maisemia ihailen ja saavuimme maaliin Lappeenrannan linnoitukseen n. 15.30. Maalialueella oli perinteisesti tungosta, kun autokunnat ja yleisö ihailivat toinen toistaan hienompia autoja ja kertasivat kokemuksiaan reitin varrelta. Loppujen lopuksi rastitehtävien voiton vei autokunta R16 TL ja Antti Vähälä Asikkalasta. Vive la Renault!

Baccara 25

Seurattuumme palkintojenjaon ja katseltuumme autot, suuntasimme kohti Peten kotipaikkaa Lemillä, missä suoritimme "kalustohuollon". Lemillä odotteli myös oma Relluni, jonka keulan suuntasimme kohti Hermannin mummolaa Taipalsaarella. Vaikka Touring Sport 16:sen ajomukavuus ja ominaisuudet ovat mainiot, täytyy kyllä todeta, ettei oman Baccara 25:sen nahkapenkit ja ajomukavuus ole koskaan tuntunut yhtä hyvältä, kuin ajasimme Hermannin kanssa kohti mummolaa...

Vive la Renault!

Gangsta.

Maalialueelta.

Maalissa Lappeenrannassa.

R 16 TL Anttolassa.

Kyllä ne ranskalaiset osaa.

Muuten hieno, mutta väärän merkinen.

Suomesta löytyy nyt myös tällainen.

• Elf-öljyt • Juuri tulleita Megane II -04 • Kangoo -02 • Suuri erä uusia tarvikepuskureita, alk. 80 euroa • Erä käytettyjä vaihteistoja • Uudet tarviket ja alkuperäisosat (Laguna I sulake-rasiat, Laguna Break ->01 takaluukun kahvat/lukot, Laguna II/Scenic veto-akselin väliholkit • Vanhempien Rellujen (19/21/25) koripaloja ja ovia lähtee ulosheittohintaan.

**Soita, kysele, tule käymään.
Tulet yllättymään valikoimasta!**

RELLUOSA OY

Susikuja 10, 04130 Sipoo
Puh. (09) 275 0605, fax (09) 275 0615
Avoimna ark. 10-18
www.relluosa.fi
relluosa@relluosa.fi

Renault Estafette 1959-2009 50 vuotta

Kansainvälinen Estafette ystävien kokoontuminen viikonloppuna 25.-27.9.2009 "Osebos" campingalueella – Osebos 1 – 6271 PP Gulpem (Maastrichtin lähellä), Alankomaat. Ilmoittautuminen ja lisäinfo: www.renault-estafette.nl

Mallivastaavat

Tiedustele mallien vastuuhenkilöiltä, jotka löytyvät oikeasta listasta. Kyseiset henkilöt osaavat kertoa malliin liittyvää tietoa. Jos olet kiinnostunut mallivastuusta, niin ota yhteyttä joko kerhoon tai Jouni Peisaloon.
Alpine (A110, A310, RS Alpine...)
Antti Mikola
Hämeenkatu 2 B 36, 20500 Turku.
puh. 0400-528 063, antti.mikola@fimnet.fi
Estafette
Timo Paukama
Muuramentie 38, 40530 Jyväskylä
puh. 050-463 7744,
timo.paukama@kotiposti.net
Floride
Taisto Tuominen
Eestinmalmintien 27, 02300 Espoo
puh. (09) 801 2118, 040-506 7494
Fuego
Jouni Peisalo, Patokoskenkatu 12, 15700 Lahti,
puh 0400-717049
R4/R6
Raimo Kouhia
Katajikkonkatu 2 B 9, 33820 Tampere,
puh. 040-556 0665
RS
Sami Luoto, Korventie 14 B 6, 28600 Pori,
puh. 0500-723593
RS GT Turbo
Markku Kivijärvi
Kotaojantie 26, 97700 Ranua
puh. 040-5862165 makek66@hotmail.com
R8/12 Gordini
Jukka Suvisalmi, Kivimäentie 9, 33480 Ylöjärvi
jukka.suvisalmi@kolumbus.fi
R10
Jukka Tuominen
Vesalantie 44 C, 31500 Koski TL
puh. 0400-641 404
R9/11
Kimmo Venetpohja
Leiniälantie 76, 38220 Stormi
puh. 0400-950 722
kimmo.venetpohja@ellivuori.fi
R12
Pauli Karonen
Kotkankatu 55, 13210 Hämeenlinna,
puh. (03) 682 1359, 0400-499 510
R15/17
Aarno Oksala
Vekkulantie 1158, 42140 Juokslahdi
puh. 050-345 5468, aarno.oksala@pp.nic.fi
R16
Jukka Lehtinen
Viljalantie 110, 39530 Kilvakkala
puh. 0400-739 870, jtlehtinen@surfeu.fi
R19
Timo Leiqvist,
Korpikontiontie 1 A17, 01450 Vantaa,
puh 040-5410611 (iltaisin ja viikonloppuisin)
R20
Janne Laine,
Tuvantie 10, 07800 Lapinjärvi,
puh. 019-610 066, 040-736 6669
R21
Timo Siren
Hanhikintie 13, 28660 Pori
puh. (02) 637 0548, 0400-645 233
timo.siren@pp3.inet.fi
R25
Alpo Survonon
Antinmientie 3, 37620 Valkeakoski
puh. 0400-799 196
Savikat
Jari Saarela, Riitamaantie 326, 49290 Vastila,
puh. 040-107170
Uudet mallit
Miikka Sonkki, Nummikuja 51, 21555 Taattila,
puh. 040-5279220
miikka.sonkki@kayttoauto.fi
Kangoo
Tapari Kunas, Valtatie 45 A 3, 90500 Oulu
puh. 040-523 9594

Club Renault de Finlande ry:n hallitus

Puheenjohtaja

Jarmo Himanka
Jukankuja 11, 01900 Nurmijärvi
Puh. 044 755 5725
jarmo.himanka@tecalemi.fi

Varapuheenjohtaja

Antti Mikola
Hämeenkatu 2 B 36, 20500 Turku
Puh. 0400-528 063
antti.mikola@fimnet.fi

Juha Leppänen
Vesakonkatu 10, 33820 Tampere
Puh. 03-317 1727

Jukka Hartikainen
Tanhuanpääntie 70, 13880 Hattula
Puh. 0400-666 910

Merja Takalo
Oksantie 14, 88300 Oulainen
merja.takalo@kotiposti.net

Hallituksen varajäsenet

Miikka Sonkki, Paimio ja
Katja Peisalo, Lahti

Kerhon taloudenhoitaja

Jukka Tuominen
Vesalantie 44 C, 31500 Koski TL
Puh. 02-239 1361

Kerhon sihteeri ja jäsensihteeri

Maarit Salo
Pyölintie 69, 03400 Vihti
Puh. 050-352 3783
maaritsaloster@gmail.com

Tulevia tapahtumia

Classic Motorshow 2.-3.5.09

Kerho osallistuu omalla osastolla Lahdessa pidettävään Classic Motorshow tapahtumaan. Tervetuloa paikalle tutustumaan kerhon osastoon!

Ranskalainen vislitti 23.5.09

Paikkana Mobiliassa Kangasalla. Tapahtuman järjestää tänä vuonna Renault-kerho.

19. Pohjoismaiden yhteiskokouminen 3.-5.7.2009

Järjestetään Tanskassa 3.-5.7 Fjordcampingin leirintäalueella Skiven lähellä. Lisätietoja Tommy Lind's Renault website
25. Grand Tour de Renault 17.-19.7
Paikka on Tyrväntö, Hämeenlinnan pohjoispuolella Hattulan kunnassa. Lisätietoja myöhemmin.

Lehtitoimikunta

Jouni Peisalo, 0400-717 049
Wellu, 0400-744 721 (päätoimittaja)
Lehteen tulevat aineistot osoitteella
lehti@renaultkerho.net

Ovatko yhteystietosi ajan tasalla?

Tieto osoitteen- ja kalustonmuutoksista Salo Maarille. Tiedon voi laittaa myös täyttämällä kerhon kotisivuilla jäsenlomakkeen ja laittamalla viestiosaan merkinnän "osoitteenmuutos".

Vakituiset kokoontumiset

Helsingin seutu

Toistaiseksi ei kokoontumisia, mutta tarkoitus on aloittaa paikalliset kokoontumiset uudestaan ja mahdollisesti ME-auton tiloissa. Lisätietoja voi kysellä puheenjohtajalta, Jarmo Himanka, puh. 044 755 5725

Jyväskylän seutu

Kokoontumiset Keljonkankaan ABC:llä joka kuukauden ensimmäinen keskiviikko klo 19.

Lahden seutu

Kokoontumiset Neste Taukokuuli Holmassa joka kuun toinen tiistai klo 19.

Oulun seutu

Kokoontumiset kuukauden 1. maanantai klo 18:00 paikkana on Ouluntullin Neste.

Porin seutu

Kokoontumiset Neste Porinportilla joka kuukauden ensimmäinen maanantai klo 19. Yhteyshenkilö Sami Luoto, puh. 0500-723593.

Tampereen seutu

Kokoontumiset Käyttöauto Tampereen kahvilassa parittomien viikkojen maanantaina klo 18. Yhteyshenkilö Jukka Hartikainen, puh. 0400-666910.

Turun seutu

Kokoontumiset kuukauden ensimmäisen parittoman viikon torstaina klo 18. Paikka Auranlaakson ABC Kaarinantie 702. Yhteyshenkilö Karl Kitt, puh. 040 564 0134.

Vaasan seutu

Kokoontumiset Vaasassa Neste sairaskodinkatu; joka kuukauden ensimmäisenä maanantaina klo 19.00. Yhteyshenkilö Eero Aho, puh. 050-390 1246 tai 040-845 7351.

Nettinurkka

www.renaultkerho.net
Kerhon sähköpostiosoite on
postia@renaultkerho.net
ja Jorman kotiosoite on
Laajaniitynkuja 3 I 71, 01620 Vantaa

Jäsenmaksut

Vuoden 2008 jäsenmaksu on 15 euroa ja perhejäseneltä 2 euroa/perhejäsen (puoliso tai alle 18 vuotias). Liittymismaksu on 10 euroa, sen voi maksaa kerhon tilille 471010-260811. Jäseneksi voi liittyä täyttämällä lomakkeen tai jäseneksi haluava voi ottaa yhteyttä jäsensihteeri Maarit Saloon tai puheenjohtaja Jarmo Himankaan.

Amos Anderson'in Taidemuseolla oli harvinainen tilaisuus esitellä suurta huomiota maailman taidepiireissä herättänyt ranskalaisen taiteilija **Arman'in** kokoelma **Accumulations Renault**. Kaikki työt oli koottu Renault'n vakio-osista joko hitsaamalla tai muoviin valamalla. Näyttelyssä vieraili kaikkiaan yli 6000 kävijää, joten menestys oli erinomainen.

